

Academician VOINEA, RADU

Membru Titular fondator, Secția Științe tehnice

24 mai 1923, Craiova – 11 mai 2010, București

Specializare: inginer, doctor docent în științe tehnice, profesor universitar, academician. **Activitate:** cercetări în domeniile: mecanică, rezistența materialelor, elasticitate și plasticitate, sisteme dinamice. A adus contribuții originale, printre care menționăm: suficiența principiului lucrului mecanic virtual, noțiunea de sistem critic, distribuția accelerațiilor în mișcarea relativă a rigidului și în domeniul teoriei mecanismelor

Radu P. Voinea a fost un inginer român, profesor universitar, membru titular și fost președinte al Academiei Române, președintele Academiei de Științe Tehnice din România.

Studii: a urmat cursurile școlii primare *Petrache Trișcu* din Craiova, în perioada 1929-1933, apoi cursurile liceului *Frații Buzești* din Craiova, în perioada 1933-1941. În perioada 1941-1946, a urmat cursurile Secției de Construcții a Politehnicii din București, obținând în anul 1946 diploma de inginer constructor.

Titluri științifice: în 1949, și-a susținut teza de doctorat cu titlul *Contribuții la studiul stabilității elastice a sistemelor static nedeterminate*. A obținut titlul științific de doctor inginer cu distincție magna cum laude, care i-a fost echivalat în 1963 de Ministerul Învățământului cu titlul de doctor docent.

În anul 1963, a fost ales membru corespondent al Academiei Române, iar în 1974, membru titular.

Activitatea de conducere: în perioada 1964-1967, a fost prorector al Institutului Politehnic București, iar în perioada 1972-1981, a fost rectorul institutului. În perioada 1967-1974, a îndeplinit funcția de secretar general al Academiei Române, în 1984 - funcția de președinte al Secției de Științe tehnice a Academiei. În perioada 1984-1990, a fost președintele Academiei Române.

În cadrul activității de cercetare științifică a abordat probleme de mecanică teoretică, de teoria mecanismelor, de stabilitate elastică și de dinamica autovehiculelor și mașinilor.

În 1972, a obținut titlul de profesor emerit, iar în 1974, titlul de om de știință emerit.

În anul 1987, a fost ales membru titular al Academiei Europene de Arte, Științe și Litere.

În anul 1996, a devenit doctor honoris causa al Universității din Timișoara, al Universității din Craiova [1996], al Universității Tehnice *Gheorghe Asachi* din Iași [1998], al Universității Tehnice de Construcții din București [1998], al Universităților din Pitești și Petroșani [2000], al Universității Dunărea de Jos din Galați [2000], al Universității *Ștefan cel Mare* din Suceava [2001], al Universității Transilvania din Brașov [2002] și al Universității *Ovidius* din Constanța [2002].

Activitatea de cercetare științifică: activitatea științifică se concretizează în lucrări care pot fi grupate astfel: tratate, lucrări științifice publicate în volume, articole științifice publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, comunicări publicate în volumele unor manifestări științifice internaționale și naționale, manuale didactice și culegeri de probleme publicate în edituri didactice în mai multe ediții etc. În cadrul activității de cercetare științifică au fost abordate probleme de mecanică teoretică, de teoria mecanismelor, de stabilitate elastică și de dinamica autovehiculelor și mașinilor.